

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/479

z dnia 3 marca 2026 r.

**nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji
w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu
Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2019/2092 („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”) Komisja nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji⁽²⁾ („państwo, którego dotyczy postępowanie”) („pierwotne środki”). Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia pierwotnych środków, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) Rozporządzeniem (UE) 2025/1883 Komisja sprostowała rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych w celu uwzględnienia kodów CN ex 2710 19 11, ex 2710 19 15, ex 2710 19 21, ex 2710 19 25 i ex 2710 19 29 oraz odpowiednich kodów TARIC dla zrównoważonych paliw lotniczych („SAF”)⁽³⁾. Zmiana ta nie miała żadnego wpływu na zakres produktów objętych obowiązującymi środkami.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków wyrównawczych⁽⁴⁾ Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków wyrównawczych na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego („wniosek”).
- (4) Wniosek złożyła w dniu 8 września 2024 r. Europejska Rada Biodiesla („EBB” lub „wnioskodawca”) w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją biodiesla w rozumieniu art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W uzasadnieniu wniosku podano, iż wygaśnięcie obowiązywania środków wyrównawczych mogłoby doprowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i uwagi dotyczące wszczęcia

- (5) Po konsultacji z komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036⁽⁵⁾ Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, i w dniu 6 grudnia 2024 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych stosowanych na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1037/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2092 z dnia 28 listopada 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1883 z dnia 12 września 2025 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2092 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L, 2025/1883, 15.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1883/oj).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antysubsydyjnych (Dz.U. C, C/2024/2122, 11.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/2122/oj>).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>).

⁽⁶⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antysubsydyjnych mających zastosowanie do przywozu biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. C, C/2024/7405, 6.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/7405/oj>).

- (6) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd Indonezji o wpłynięciu należycie udokumentowanego wniosku o dokonanie przeglądu oraz zaprosiła rząd Indonezji do udziału w poprzedzających wszczęcie postępowania konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji dotyczącej treści wniosku o dokonanie przeglądu oraz wypracowanie wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Rząd Indonezji przyjął to zaproszenie, po czym przeprowadzono konsultacje w dniu 5 grudnia 2024 r. W trakcie konsultacji nie zdołano wypracować rozwiązania satysfakcjonującego obie strony.
- (7) Rząd Indonezji przedstawił uwagi dotyczące wszczęcia dochodzenia. Twierdził on, że (i) ani Fundusz na rzecz Plantacji Palm Olejowych („OPPF”), ani dostarczanie przez rząd Indonezji surowego oleju palmowego („CPO”) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nie stanowią subsydiów w rozumieniu Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM WTO”) oraz że (ii) zniesienie cła wyrównawczego na przywóz biodiesla z Indonezji do UE nie spowodowałoby szkody ani ewentualnego ponownego wystąpienia szkody dla unijnych producentów biodiesla.
- (8) Przedstawione dowody dotyczące kontynuacji subsydiowania w Indonezji były wystarczające na etapie wszczęcia postępowania. W szczególności we wniosku przedstawiono dowody na to, że programy wymienione przez rząd Indonezji w jego uwagach nadal obowiązują, stanowią subsydia, ponieważ uznano je za stanowiące podstawę środków wyrównawczych w poprzednich dochodzeniach UE, i są dostępne dla producentów w tym sektorze. Żadne dowody, którymi służby Komisji dysponowały w momencie wszczęcia postępowania, nie były sprzeczne z dowodami dotyczącymi programów subsydiowania zawartymi we wniosku, które doprowadziły do wszczęcia dochodzenia.
- (9) Podobnie przedstawione dowody dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody były wystarczające na etapie wszczęcia postępowania. W szczególności wniosek zawierał dowody dotyczące mocy produkcyjnych w zakresie biodiesla w Indonezji, atrakcyjności rynku unijnego dla indonezyjskich producentów oraz szkodliwego poziomu cen, po których przywóz z Indonezji trafiałby do Unii w przypadku uchylenia środków. Na podstawie tych elementów we wniosku przedstawiono wystarczające dowody na to, że uchylenie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.
- (10) Rząd Indonezji w swoich uwagach przekazanych w trakcie procesu konsultacji poprzedzających wszczęcie dochodzenia nie przedstawił żadnych dowodów prowadzących do przeciwnych wniosków. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że dowody przedstawione we wniosku są wystarczające, aby uzasadnić wszczęcie dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia. W związku z tym argument ten został odrzucony.

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 października 2023 r. do dnia 30 września 2024 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, znanych producentów unijnych, znanych importerów niepowiązanych w Unii, niepowiązanych zainteresowanych użytkowników w Unii, znanych producentów w Indonezji oraz władze Indonezji o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i zaprosiła wszystkie te strony do udziału w dochodzeniu.
- (13) Zainteresowane strony zaproszono do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Zainteresowane strony miały również możliwość złożenia pisemnego wniosku o posiedzenie wyjaśniające z udziałem służb Komisji prowadzących dochodzenie lub rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Nie otrzymano żadnego takiego wniosku.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (14) W swoim zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. *Kontrola wyrywkowa producentów unijnych*

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że wstępnie dokonała doboru próby producentów unijnych, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Przed wszczęciem przeglądu 32 producentów unijnych dostarczyło informacje wymagane do doboru próby i wyraziło gotowość do współpracy z Komisją. Na tej podstawie Komisja dokonała tymczasowego doboru próby obejmującej czterech producentów, których uznano za reprezentatywnych dla przemysłu Unii pod względem wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii. Producenci unijni objęci próbą reprezentowali około 12 % szacowanej całkowitej produkcji przemysłu Unii oraz około 13 % całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rzecz klientów niepowiązanych w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym wstępna próba została potwierdzona.

1.6.2. *Kontrola wyrywkowa importerów*

- (16) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Nie zgłosił się żaden z nich.

1.6.3. *Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Indonezji*

- (17) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna w odniesieniu do producentów eksportujących, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Indonezji do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Republiki Indonezji w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłoby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (18) Żaden producent eksportujący nie przesłał kwestionariusza dotyczącego kontroli wyrywkowej. Następnie w dniu 8 kwietnia 2025 r. Komisja poinformowała rząd Indonezji, że producenci eksportujący w Indonezji nie współpracowali, a zatem może oprzeć swoje ustalenia dotyczące kontynuacji i ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody na dostępnym stanie faktycznym w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag.

1.7. **Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne**

- (19) Komisja wysłała kwestionariusze do czterech producentów unijnych objętych próbą, wnioskodawcy oraz rządu Indonezji. W dniu wszczęcia dochodzenia udostępniono również online kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów niepowiązanych, użytkowników i producentów eksportujących w Indonezji (?).
- (20) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach otrzymano od czterech producentów unijnych objętych próbą i od wnioskodawcy.
- (21) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci unijni:
 - Bioraffineria di Gela SpA, Włochy,
 - Chevron Renewable Energy Group (REG), Niderlandy,
 - Masol Iberia Biofuel S.L.U., Hiszpania,
 - Saipol, Francja;
 - b) Wnioskodawca:
 - Europejska Rada Biodiesla (EBB), Belgia.

(?) Dochodzenia w sprawie ochrony handlu, <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2760>.

1.8. Dalsze postępowanie

- (22) W dniu 24 listopada 2025 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza utrzymać obowiązujące cła wyrównawcze. Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ujawnionych informacji.
- (23) EBB i rząd Indonezji przedstawiły uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. EBB zgodziła się z zamiarem Komisji dotyczącym utrzymania celów wyrównawczych. Uwagi rządu Indonezji zostały przeanalizowane w odpowiednich sekcjach niniejszego rozporządzenia. Żadna ze stron nie wystąpiła z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (24) Produktem objętym przeglądem jest ten sam produkt, co w dochodzeniu pierwotnym, mianowicie monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrowydestylacji o pochodzeniu niekopalnym w formie czystej lub zawarte w mieszaninie („produkt objęty przeglądem”), objęte obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 21, 1518 00 95 33), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 33), ex 2710 19 11 (kod TARIC 2710 19 11 10), ex 2710 19 15 (kod TARIC 2710 19 15 10), ex 2710 19 21 (kod TARIC 2710 19 21 10), ex 2710 19 25 (kod TARIC 2710 19 25 10), ex 2710 19 29 (kod TARIC 2710 19 29 10), ex 2710 19 42 (kody TARIC 2710 19 42 21 i 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (kody TARIC 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 i 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 i 3824 99 92 17), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 33) ⁽⁸⁾.
- (25) W toku pierwotnego dochodzenia ustalono, że biodiesel produkowany w Indonezji to głównie ester metylowy oleju palmowego („PME”), pozyskiwany z oleju palmowego ⁽⁹⁾. Obecne dochodzenie nie ujawniło żadnych informacji, które podważałyby to ustalenie.
- (26) Biodiesel jest wykorzystywany głównie w sektorze transportu, a mianowicie w silnikach Diesla, i można go mieszać z mineralnymi olejami napędowymi lub stosować w czystej postaci.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (27) Produktem objętym przedmiotowym dochodzeniem jest produkt objęty przeglądem pochodzący z Indonezji („produkt objęty postępowaniem”).

2.3. Produkt podobny

- (28) W toku pierwotnego dochodzenia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;
 - produkt objęty przeglądem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Indonezji;
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany przez producentów eksportujących do pozostałych państw świata oraz
 - produkt objęty przeglądem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸⁾ Wykaz zawarty w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania miał charakter wyłącznie informacyjny. Aktualną klasyfikację zawiera ostateczny wykaz.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1344 z dnia 12 sierpnia 2019 r. nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji, (Dz.U. L 212 z 13.8.2019, s. 1, http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1344/oj) („rozporządzenie w sprawie celów tymczasowych”), motywy 32–34.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

- (29) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego i, jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadziłyby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.

3.1. Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

- (30) Dnia 7 marca 2025 r. Komisja przesłała rządowi Indonezji kwestionariusz dotyczący środków antysubsydyjnych wraz ze specjalnym dodatkiem („dodatek A”), składającym się z kwestionariusza dla dostawców materiałów do produkcji.
- (31) Rząd Indonezji ani żaden indonezyjski producent eksportujący biodiesel lub dostawca materiałów do produkcji nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ani w dodatku A.
- (32) W oświadczeniu z dnia 21 marca 2025 r. rząd Indonezji powiadomił Komisję, że nie będzie współpracował w dochodzeniu, wyraźnie stwierdzając, że „zarówno rząd Indonezji, jak i indonezyjscy producenci biopaliw skoncentrują się na postępowaniu DS618: Unia Europejska – postępowanie sądowe w sprawie ceł wyrównawczych na przywóz biodiesla z Indonezji, które wciąż toczy się przed Organem Rozstrzygania Sporów WTO. W związku z tym nie udzielamy odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym dochodzenia”⁽¹⁰⁾.
- (33) Brak współpracy nie pozwolił Komisji na zebranie wszystkich informacji, które uważała za istotne dla swoich ustaleń w ramach przedmiotowego dochodzenia. Na przykład Komisja nie mogła uzyskać od rządu Indonezji żadnych informacji na temat rynku oleju palmowego na podstawie bezpośrednich informacji dostarczonych przez dostawców CPO ani nie posiadała informacji dotyczących roli PT Perkebunan Nusantara („PTPN”), producenta CPO będącego w całości własnością rządu Indonezji, w odniesieniu do branży biodiesla.
- (34) Zatem, jak wyjaśniono w motywie 18, w nocie werbalnej z dnia 8 kwietnia 2025 r. Komisja poinformowała władze indonezyjskie, że w związku z odmową współpracy ze strony rządu Indonezji i indonezyjskich producentów eksportujących Komisja zamierza dokonać ustaleń na podstawie dostępnego stanu faktycznego zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Poinformowano ich również, że ustalenie oparte na dostępnym stanie faktycznym może być mniej korzystne niż w przypadku, gdyby rząd Indonezji i producenci eksportujący współpracowali.
- (35) Nie otrzymano żadnych uwag w tym względzie. Wobec braku jakichkolwiek informacji od rządu Indonezji lub dostawców materiałów do produkcji Komisja w celu stwierdzenia, czy miała miejsce kontynuacja praktyk subsydiowania przez Indonezję w branży biodiesla, oparła swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (36) W związku z powyższym Komisja wykorzystwała na potrzeby swojej analizy wszystkie dostępne jej fakty, a w szczególności:
- wniosek;
 - ustalenia z pierwotnego dochodzenia przeprowadzonego przez Komisję w odniesieniu do tego samego produktu.

3.2. Subsydia i programy subsydiów zbadane w ramach prowadzonego dochodzenia

- (37) Aby ustalić, czy doszło do kontynuacji subsydiowania, Komisja zbadała, czy subsydia, które stanowiły podstawę środków wyrównawczych w pierwotnym dochodzeniu nadal przynosiły korzyści producentom eksportującym biodiesla z Indonezji. Następnie Komisja przeanalizowała, czy indonezyjscy producenci biodiesla czerpali korzyści z tytułu subsydiów, które nie stanowiły podstawy środków wyrównawczych w pierwotnym dochodzeniu („dodatkové subsydia”), jak twierdzono we wniosku⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Informacje przedłożone przez rząd Indonezji w dniu 21 marca 2025 r.

⁽¹¹⁾ Wniosek, pkt 155–158.

3.2.1. *Wsparcie rządu Indonezji dla branży biodiesla poprzez bezpośrednie przekazanie środków finansowych za pośrednictwem Funduszu na rzecz Plantacji Palm Olejowych*

3.2.1.1. Ustalenia dokonane w toku pierwotnego dochodzenia

- (38) Na wstępie należy zauważyć, że w niniejszym rozporządzeniu Komisja odnosi się do OPPF, a nie do Funduszu Subsydiowania Biodiesla. Ten drugi termin jest terminem używanym przez skarżącego w pierwotnej skardze i ponownie przez skarżącego we wniosku. Oficjalna nazwa programu subsydiowania to jednak OPPF.
- (39) W pierwotnym dochodzeniu Komisja ustaliła, co następuje:
- a) rozporządzeniem Prezydenta nr 61/2015 rząd Indonezji powierzył Agencji Zarządzającej Funduszem na rzecz Plantacji Palm Olejowych („Agencja Zarządzająca”) pobieranie opłat wywozowych z tytułu wywozu towarów z oleju palmowego na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów nr 133/PMK.05/2015 ⁽¹²⁾;
 - b) zebrane w ten sposób środki stanowiły środki OPPF, który był kontrolowany przez Agencję Zarządzającą ⁽¹³⁾;
 - c) rząd Indonezji wyraźnie doprecyzował, że OPPF miał być wykorzystywany do wsparcia nabywania biodiesla przez podmioty wyznaczone przez organy rządowe ⁽¹⁴⁾;
 - d) indonezyjscy producenci biodiesla zamierzający uczestniczyć w programie musieli przestrzegać obowiązku comiesięcznej sprzedaży przydzielonego im kontyngentu biodiesla tzw. „podmiotom paliwowym”, tj. PT Pertamina („Pertamina”) i Pt AKR Corporindo Tbk („AKR”) ⁽¹⁵⁾;
 - e) zgodnie ze szczególną metodą płatności przewidzianą w OPPF podmioty paliwowe płaciły indonezyjskim producentom biodiesla cenę referencyjną oleju napędowego (zamiast faktycznej ceny referencyjnej biodiesla, która byłaby wyższa), natomiast różnica między taką ceną referencyjną oleju napędowego a ceną referencyjną biodiesla była wypłacana indonezyjskim producentom biodiesla z OPPF przez Agencję Zarządzającą ⁽¹⁶⁾;
 - f) każdy producent biodiesla wystawiał fakturę podmiotom paliwowym za ilość biodiesla, którą nabywca był zobowiązany wykorzystać w ramach wymogu dotyczącego mieszania, a podmioty paliwowe płaciły producentowi biodiesla cenę referencyjną oleju napędowego za okres badany ⁽¹⁷⁾;
 - g) z kolei, aby uzyskać zwrot różnicy między ceną zapłaconą przez podmioty paliwowe a ceną referencyjną biodiesla, producent biodiesla musiał przesłać Agencji Zarządzającej dodatkową fakturę na tę samą ilość ⁽¹⁸⁾;
 - h) po otrzymaniu faktury i jej weryfikacji Agencja Zarządzająca wypłacała odnośnemu producentowi biodiesla różnicę między ceną referencyjną oleju napędowego (płaconą przez podmioty paliwowe) a ceną referencyjną biodiesla (ustaloną przez rząd Indonezji na dany okres) ⁽¹⁹⁾.
- (40) W pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wszyscy indonezyjscy producenci eksportujący biodiesel zdecydowali się na uczestnictwo w procedurze udzielania zamówień publicznych na biodiesel i w związku z tym mieli obowiązek sprzedawać miesięczny kontyngent podmiotom paliwowym realizującym wymóg dotyczący mieszania ⁽²⁰⁾. Ustalono również, że cena referencyjna biodiesla była wyższa niż cena referencyjna oleju napędowego, co skutkowało płatnościami z OPPF na rzecz indonezyjskich producentów biodiesla ⁽²¹⁾. Wynika z tego, że w Indonezji nie istniała rzeczywista cena rynkowa biodiesla ze względu na interwencję rządu Indonezji mającą na celu uregulowanie i zakłócenie całego indonezyjskiego łańcucha wartości CPO–biodiesel ⁽²²⁾. W rzeczywistości cena referencyjna biodiesla ustalona przez rząd Indonezji nie odzwierciedlała ceny, jaka obowiązywałaby przy nieznieształconych warunkach rynkowych bez interwencji rządu Indonezji ⁽²³⁾.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 41. Rozporządzenie Prezydenta nr 61/2015, art. 1 ust. 4.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 42.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 44.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motywy 45 i 46; rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 37.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 47.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 49.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 50.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 50.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 48.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 53.

⁽²²⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 73.

⁽²³⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 84.

- (41) Komisja ustaliła również, że rząd Indonezji utworzył OPPF i wyraźnie powierzył Agencji Zarządzającej dokonywanie płatności na rzecz producentów biodiesla⁽²⁴⁾. Nie zakwestionowano również kwalifikacji OPPF jako organu publicznego⁽²⁵⁾. Środki z OPPF, finansowane w wyniku zwykłej działalności rządu Indonezji polegającej na poborze dochodów podatkowych i publicznych⁽²⁶⁾, stanowiły środki publiczne gromadzone w oparciu o obowiązkową opłatę wywozową⁽²⁷⁾, a wypłata z OPPF na rzecz indonezyjskich producentów eksportujących biodiesel stanowiła bezpośrednie przekazanie środków finansowych w formie dotacji⁽²⁸⁾.
- (42) Przeprowadzona przez Komisję analiza ram prawnych wdrażających OPPF wyraźnie potwierdziła, że środki OPPF były przeznaczone na rzecz indonezyjskich producentów biodiesla⁽²⁹⁾ i nie oczekiwano niczego w zamian⁽³⁰⁾. W tym celu rząd Indonezji przyznał Agencji Zarządzającej prawo do stosowania opłat wywozowych na CPO i nałożył cło na zamówienia publiczne na biodiesel i jego wykorzystywanie⁽³¹⁾.

3.2.1.2. Kontynuacja subsydiowania

- (43) We wniosku wnioskodawca stwierdził, że fundusz subsydiowania biodiesla jest najważniejszym programem subsydiowania dostępnym dla indonezyjskich producentów biodiesla od 2015 r. Fundusz subsydiowania biodiesla przewidziano w celu wdrożenia wymogu dotyczącego mieszania ustanowionego przez rząd Indonezji w 2006 r., który to wymóg przewiduje początkową mieszkankę 1 % biodiesla i 99 % oleju napędowego („B01”) oraz jest uznawany za jeden z najbardziej radykalnych na świecie⁽³²⁾. Zgodnie z dowodami przedstawionymi przez wnioskodawcę od 2023 r. rząd Indonezji wprowadził wymóg dotyczący mieszania na poziomie 35 % biodiesla i 65 % oleju napędowego („B35”) ⁽³³⁾. W tym względzie wnioskodawca zauważył, że od 2018 r. rząd Indonezji rozszerzył wymóg dotyczący mieszania również na sektory nieobjęte obowiązkiem świadczenia usługi publicznej, co doprowadziło do ogromnego wzrostu subsydiowania dostępnego obecnie zarówno dla sektorów objętych obowiązkiem świadczenia usługi publicznej, jak i sektorów nieobjętych tym obowiązkiem⁽³⁴⁾.
- (44) Fundusz subsydiowania biodiesla jest częścią OPPF, jak określono w rozporządzeniu Prezydenta nr 61/2015. OPPF jest zasilany ze środków gromadzonych przez Agencję Zarządzającą⁽³⁵⁾, która jest organem publicznym ustanowionym przez rząd Indonezji w konkretnym celu gromadzenia, przechowywania i dystrybucji środków finansowych OPPF oraz administrowania i zarządzania nimi⁽³⁶⁾. Na mocy obowiązującej podstawy prawnej środki te obejmują opłaty wywozowe od towarów z CPO lub jego pochodnych⁽³⁷⁾. W tym względzie wnioskodawca wskazał na przepis prawny, zgodnie z którym „wykorzystanie środków [...] ma na celu zniwelowanie różnicy między rynkową ceną indeksową oleju napędowego a rynkową ceną indeksową biopaliwa ekologicznego dla niektórych rodzajów oleju opałowego”⁽³⁸⁾.
- (45) Wnioskodawca twierdził, że zgodnie z programem subsydiowania indonezyjscy producenci biodiesla, którzy chcieli uczestniczyć w programie, musieli sprzedawać na indonezyjskim rynku krajowym kontyngent biodiesla podmiotom paliwowym, Pertamina i AKR, po cenie referencyjnej mineralnego oleju napędowego zamiast po rzeczywistej cenie biodiesla⁽³⁹⁾. W ten sposób indonezyjscy producenci otrzymywali w zamian dotacje od rządu Indonezji. Dotacje te były równe różnicy między ceną referencyjną biodiesla określoną przez rząd Indonezji a ceną referencyjną mineralnego oleju napędowego, tj. ceną, po której przedsiębiorstwa paliwowe nabywały biodiesel. Według wnioskodawcy dotacje wynikały z opłat wywozowych nałożonych na towary z oleju palmowego i stanowiły świadczenie na rzecz indonezyjskich producentów biodiesla w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Wnioskodawca twierdził również, że Agencja Zarządzająca pełniła funkcje rządowe w indonezyjskim sektorze biodiesla. W szczególności poprzez Agencję Zarządzającą rząd Indonezji bezpośrednio przekazywał środki finansowe równe różnicy między ceną referencyjną oleju napędowego a ceną referencyjną biodiesla indonezyjskim producentom biodiesla⁽⁴⁰⁾, zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 56.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 33.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 62.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 43.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motywy 38, 46 i 50.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 59.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 50.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 60.

⁽³²⁾ Wniosek, pkt 45, 47 i 48.

⁽³³⁾ Wniosek, pkt 48.

⁽³⁴⁾ Wniosek, pkt 49.

⁽³⁵⁾ Art. 1 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta nr 61/2015.

⁽³⁶⁾ Art. 1 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta nr 61/2015.

⁽³⁷⁾ Art. 3 rozporządzenia Prezydenta nr 61/2015.

⁽³⁸⁾ Art. 18 rozporządzenia Prezydenta nr 61/2015.

⁽³⁹⁾ Wniosek, pkt 46.

⁽⁴⁰⁾ Wniosek, pkt 58.

- (47) Wnioskodawca utrzymywał, że pobrane opłaty wywozowe CPO były przeznaczone głównie na Fundusz Subsydiowania Biodiesla, i przedstawił dowody na to, że 91,3 % środków zebranych w latach 2015–2023 wypłacono jako zachęty dla indonezyjskich producentów biodiesla⁽⁴¹⁾. W tym względzie wnioskodawca przedstawił dowody wskazujące, że w 2023 r. środki przydzielone na Fundusz Subsydiowania Biodiesla wyniosły 2 124 mln EUR, co przełożyło się na ośmiokrotny wzrost w porównaniu z 2019 r. oraz na szacunkowy przydział subsydium w wysokości 0,2128 EUR/l biodiesla sprzedawanego na indonezyjskim rynku krajowym⁽⁴²⁾.
- (48) Ponadto wnioskodawca stwierdził, że od 2015 r. rząd Indonezji wykazuje zdecydowane poparcie dla programu obowiązkowego mieszania biodiesla, który to program umożliwił subsydiowanie różnicy w cenie między biodieslem a mineralnym olejem napędowym ze środków pochodzących z poboru opłat wywozowych CPO, którym to poborem zarządza Agencja Zarządzająca⁽⁴³⁾.

3.2.1.3. Korzyść

- (49) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że bezpośrednie przekazanie środków finansowych przez Agencję Zarządzającą stanowiło przyznanie korzyści w formie dotacji⁽⁴⁴⁾ indonezyjskim producentom eksportującym biodiesel. W szczególności dotacje te sprawiły, że producenci biodiesla znaleźli się w lepszej sytuacji niż ta, w której znaleźliby się na rynku, ponieważ w przypadku braku tego programu musieliby dostosować się do ceny rynkowej mineralnego oleju napędowego zamiast do ceny referencyjnej⁽⁴⁵⁾.
- (50) W związku z tym Komisja stwierdziła, że środki pieniężne wypłacane przez Agencję Zarządzającą producentom biodiesla za sprzedawany biodiesel w celu pokrycia różnicy między ceną referencyjną diesla płaconą przez przedsiębiorstwo Pertamina a ceną referencyjną biodiesla w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym stanowiły dla nich świadczenie w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego⁽⁴⁶⁾.

3.2.1.4. Szczególny charakter

- (51) Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym OPPF był dostępny wyłącznie dla sektorów uczestniczących w łańcuchu wartości CPO, Komisja stwierdziła, że OPPF ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego⁽⁴⁷⁾.

3.2.1.5. Wnioski

- (52) Dochodzenie nie doprowadziło do ujawnienia żadnych informacji sprzecznych z pierwotnymi ustaleniami. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nadal istniało subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, które to subsydium miało formę OPPF.

3.2.2. Dostarczanie CPO za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.2.2.1. Ustalenia z poprzednich dochodzeń

- (53) W toku pierwotnego dochodzenia⁽⁴⁸⁾ Komisja stwierdziła, że zestaw środków wprowadzonych przez rząd Indonezji prowadził do zaistnienia wkładu finansowego w formie zapewniania przez rząd indonezyjskim eksportującym producentom biodiesla CPO za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia⁽⁴⁹⁾. Komisja ustaliła również, że rząd Indonezji powierzył i wyznaczył indonezyjskim producentom CPO zadanie zapewniania towarów indonezyjskim producentom biodiesla zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego⁽⁵⁰⁾.
- (54) Pierwotne dochodzenie wykazało, że rząd Indonezji opracował, wprowadził i monitorował ograniczenia wywozowe dotyczące CPO w szczególnym celu utrzymania cen CPO na niższym poziomie z korzyścią dla sektorów niższego szczebla⁽⁵¹⁾. Mianowicie poprzez silny wpływ na krajową cenę CPO w Indonezji rząd Indonezji zapewnił, aby cena surowców do produkcji biodiesla pozostała znacznie niższa niż ceny światowe, z korzyścią dla indonezyjskich producentów biodiesla⁽⁵²⁾.

⁽⁴¹⁾ Wniosek, pkt 65.

⁽⁴²⁾ Wniosek, pkt 70–72.

⁽⁴³⁾ Wniosek, pkt 67.

⁽⁴⁴⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 86.

⁽⁴⁵⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motywy 70 i 71.

⁽⁴⁶⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 72.

⁽⁴⁷⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motywy 73–77.

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 172.

⁽⁴⁹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 172.

⁽⁵⁰⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 112.

⁽⁵¹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motywy 114, 115 i 118.

⁽⁵²⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 85, rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motywy 116 i 147.

- (55) W dalszej analizie Komisja stwierdziła istnienie świadczenia na rzecz indonezyjskich producentów biodiesla w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego⁽⁵³⁾. Świadczenie to wynikało z dostarczania surowców za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia przez producentów CPO, przy czym PTPN w rzeczywistości dyktował ceny⁽⁵⁴⁾; cena ustalona przez PTPN stanowiła maksymalną cenę na rynku krajowym, której z kolei przestrzegali wszyscy producenci CPO i biodiesla na rynku w Indonezji⁽⁵⁵⁾. W rzeczywistości cena krajowa CPO ściśle odzwierciedlała cenę ofertową w codziennych aukcjach PTPN⁽⁵⁶⁾. Zatem w ramach działań rządu Indonezji dostawcy CPO wyznaczani byli do dostarczania CPO za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia indonezyjskim producentom biodiesla poprzez faktyczne ustalanie maksymalnej ceny na rynku w Indonezji⁽⁵⁷⁾.
- (56) Na podstawie informacji zawartych w aktach pierwotnego dochodzenia stwierdzono, że ceny CPO w Indonezji były zniekształcone z powodu interwencji rządu Indonezji.
- (57) Ponadto uznano, że przedmiotowy program subsydiowania ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ CPO był wykorzystywany w ramach procesów produkcyjnych stosowanych wyłącznie przez ograniczoną liczbę sektorów i przedsiębiorstw w Indonezji⁽⁵⁸⁾.
- (58) Ostatecznie Komisja stwierdziła, że w ramach rozporządzenia Prezydenta nr 66/2018 rząd Indonezji prowadzi wyraźną politykę wspierania rozwoju krajowej branży biodiesla⁽⁵⁹⁾, i przypomniała, że rząd Indonezji jasno zadeklarował wyraźne wsparcie dla branży biodiesla poprzez ustanowienie OPPF, którego kompetencje polityczne obejmują wyłącznie wspieranie branży biodiesla⁽⁶⁰⁾.

3.2.2.2. Kontynuacja programu subsydiowania

- (59) We wniosku wnioskodawca stwierdził, że podczas dochodzenia przeglądowego ceny CPO były zniekształcone z powodu interwencji rządu Indonezji, i podkreślił, że od 1994 r. rząd Indonezji wprowadził system ograniczeń wywozowych w odniesieniu do CPO, który jest głównym surowcem do produkcji biodiesla w Indonezji, jako narzędzie kontroli cen produktów rynku niższego szczebla i wywierania wpływu na te ceny⁽⁶¹⁾. W istocie CPO odpowiada za około 85 % całkowitych kosztów produkcji biodiesla⁽⁶²⁾.
- (60) Wnioskodawca twierdził, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym system ograniczeń wywozowych dotyczących CPO nadal w pełni obowiązywał w Indonezji pomimo pewnych zmian w leżących u jego podstaw ramach prawnych⁽⁶³⁾. Rozporządzeniem nr 154/PMK.05/2022 Ministerstwa Finansów Republiki Indonezji obowiązującym od dnia 1 stycznia 2023 r. rząd Indonezji (i) zmienił przedziały cenowe podatków/opłat wywozowych od CPO i biodiesla, tj. nakłada cło wywozowe, ilekroć cena referencyjna CPO spada poniżej 680 USD/tonę metryczną (zamiast wcześniej obowiązującego progu 750 USD/tonę metryczną)⁽⁶⁴⁾ oraz (ii) dostosował przedziały cenowe w odniesieniu do opłaty wywozowej od biodiesla⁽⁶⁵⁾. Zgodnie z rozporządzeniem nr 123/PMK.010/2022 Ministerstwa Finansów rząd Indonezji ustalił przedziały cenowe i związane z nimi cła wywozowe na CPO i biodiesel⁽⁶⁶⁾. Zakresy cenowe zostały uchylone rozporządzeniem nr 38/PMK.010/2024 Ministerstwa Finansów, w którym jednak utrzymano cła wywozowe mające zastosowanie do CPO i biodiesla⁽⁶⁷⁾.
- (61) Wnioskodawca twierdził, że rząd Indonezji utrzymuje takie programy subsydiowania od 2019 r.⁽⁶⁸⁾ Oprócz systemów ograniczeń wywozu rząd Indonezji kontynuował interwencję na rynku indonezyjskim w celu faktycznej kontroli cen CPO za pośrednictwem PTPN, organu publicznego i przedsiębiorstwa państwowego w pełni kontrolowanego przez rząd Indonezji⁽⁶⁹⁾. Poprzez codzienne aukcje PTPN działał faktycznie jako podmiot dyktujący ceny CPO zgodnie z celem rządu Indonezji, jakim jest utrzymanie cen krajowych CPO na niższym

⁽⁵³⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 201.

⁽⁵⁴⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 131.

⁽⁵⁵⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 150.

⁽⁵⁶⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 139.

⁽⁵⁷⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 169, rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 160.

⁽⁵⁸⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 202.

⁽⁵⁹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 182.

⁽⁶⁰⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 186.

⁽⁶¹⁾ Wniosek, pkt 80.

⁽⁶²⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 83.

⁽⁶³⁾ Wniosek, pkt 83–93.

⁽⁶⁴⁾ Wniosek, pkt 84 i 85.

⁽⁶⁵⁾ Wniosek, pkt 87.

⁽⁶⁶⁾ Wniosek, pkt 90.

⁽⁶⁷⁾ Wniosek, pkt 91.

⁽⁶⁸⁾ Wniosek, pkt 101.

⁽⁶⁹⁾ Wniosek, pkt 102.

poziomie, tak aby przemysł niższego szczebla – a mianowicie przemysł biodiesla – mógł na tym korzystać⁽⁷⁰⁾. W ten sposób rząd Indonezji wspierał i sztucznie stymulował indonezyjską branżę biodiesla. Wynika z tego, że według wnioskodawcy rząd Indonezji powierzył lub wyznaczył indonezyjskim dostawcom CPO dostarczanie materiałów do produkcji krajowym użytkownikom CPO, a mianowicie indonezyjskim producentom biodiesla, za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia na podstawie art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego⁽⁷¹⁾. Wnioskodawca stwierdził, że rząd Indonezji wprowadził system, który tworzy wysoki popyt na biodiesel poprzez ustanowienie wymogu dotyczącego mieszania⁽⁷²⁾, w związku z czym producenci CPO są odpowiedzialni za sztucznie zaniżone ceny na krajowym rynku CPO⁽⁷³⁾.

3.2.2.3. Korzyść

- (62) Zapewnianie CPO za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ rząd Indonezji powierzył lub wyznaczył tym dostawcom materiałów do produkcji zadanie zapewniania CPO za kwotę niższą od wartości rynkowej.
- (63) Ponieważ przez rząd Indonezji miał na celu sztuczne obniżenie ceny krajowej CPO, Komisja stwierdziła, że wsparcie rządu Indonezji dla branży biodiesla stanowiło przyznanie korzyści poprzez odniesienie do różnicy pomiędzy cenami płaconymi przez krajowych producentów biodiesla kupujących CPO na rynku lokalnym biodiesla a wartością odniesienia opartą na aktualnych warunkach rynkowych dotyczących CPO. Ta różnica przyniosła korzyść indonezyjskim producentom biodiesla, którym umożliwiono pozyskiwanie głównego surowca do produkcji biodiesla po cenie niższej od międzynarodowej ceny rynkowej⁽⁷⁴⁾. Jeżeli chodzi o odpowiednią wartość odniesienia, którą należy zastosować do porównania, w pierwotnym dochodzeniu Komisja uznała za odpowiednią cenę eksportową FOB CPO z Indonezji do pozostałych państw świata zgodną z indonezyjskimi statystykami dotyczącymi wywozu. Komisja porównała cenę krajową CPO płaconą przez indonezyjskich producentów z obliczoną wartością odniesienia. Stwierdzono, że różnica stanowi „oszczędności” uzyskane przez indonezyjskich producentów biodiesla, którzy kupowali CPO na zakłóconym rynku krajowym, w porównaniu z ceną, jaką zapłaciliby w przypadku braku zakłóceń. Ta całkowita kwota stanowiła korzyść przyznaną przez rząd Indonezji indonezyjskim producentom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (64) Wobec braku współpracy ze strony indonezyjskich producentów eksportujących Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogła obliczyć kwotę subsydlum przyznanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.2.2.4. Szczególny charakter

- (65) Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że jego dostępność jest ograniczona do niektórych przedsiębiorstw w Indonezji, a mianowicie przedsiębiorstw mających czynny udział w łańcuchu wartości oleju palmowego⁽⁷⁵⁾.

3.2.2.5. Wnioski

- (66) Dochodzenie nie doprowadziło do ujawnienia żadnych informacji sprzecznych z pierwotnymi ustaleniami.
- (67) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nadal istniało subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych, które to subsydlum polegało na dostarczaniu CPO za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Komisja potwierdziła również, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym za pośrednictwem zestawu środków, w tym podatków i opłat wywozowych, i dzięki działaniu jako faktyczny podmiot ustalający ceny na rynku rząd Indonezji skłonił krajowych producentów CPO do sprzedaży CPO na rynku lokalnym oraz powierzył i wyznaczył im zapewnianie dostaw tego surowca indonezyjskim producentom biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.2.3. Zwolnienia maszyn przywożonych do stref wolnocłowych z należności celnych przywozowych.

3.2.3.1. Ustalenia z poprzedniego dochodzenia

- (68) W pierwotnym dochodzeniu⁽⁷⁶⁾ Komisja ustaliła, że program dla strefy wolnocłowej, w ramach którego rząd Indonezji (i) zawiesił należności celne przywozowe z tytułu przywożonych maszyn oraz (ii) zwolnił z VAT z tytułu przywożonych maszyn, stanowił subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁷⁰⁾ Wniosek, pkt 103–105.

⁽⁷¹⁾ Wniosek, pkt 106 i 112.

⁽⁷²⁾ Wniosek, pkt 121.

⁽⁷³⁾ Wniosek, pkt 106.

⁽⁷⁴⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 171.

⁽⁷⁵⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 202, rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 187.

⁽⁷⁶⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motywy 209–236.

- (69) Komisja ustaliła również, że subsydem było szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ program dla strefy wolnocłowej był dostępny wyłącznie dla „przedsiębiorstw ukierunkowanych na wywóz”, to znaczy przedsiębiorstw, które osiągają z wywozu ponad 50 % swoich obrotów⁽⁷⁷⁾. Niemniej jednak w pierwotnym dochodzeniu rząd Indonezji wyjaśnił Komisji, że przedsiębiorstwa z branży biodiesla kwalifikowały się do programu, mimo że nie spełniały wymogu osiągnięcia ponad 50 % swoich obrotów z wywozu. Powodem takiego zwolnienia był fakt, że w ten sposób mogły one spełnić wymóg dotyczący mieszania nałożony przez rząd Indonezji⁽⁷⁸⁾. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przyznanie zwolnienia dotyczącego kryteriów kwalifikowalności zależało jedynie od uznania rządu Indonezji⁽⁷⁹⁾.
- (70) W odniesieniu do korzyści przyznanych w ramach programów dla stref wolnocłowych Komisja stwierdziła, że doprowadziły one do (i) zawieszenia należności celnych przywozowych lub (ii) zwolnienia z VAT towarów przywożonych do stref wolnocłowych do czasu sprzedaży takich towarów na indonezyjskim rynku krajowym lub ich bezpośredniego wywozu. Wynika z tego, że jeżeli towary te pozostają w strefach wolnocłowych lub są bezpośrednio wywożone, płatność należności celnych przywozowych lub VAT nie jest wymagana⁽⁸⁰⁾. Zasadniczo oznaczało to, że indonezyjscy producenci eksportujący nigdy nie płacili ani należności celnych przywozowych, ani VAT od maszyn, które najpierw przywozili i które następnie pozostawały w strefach wolnocłowych lub były bezpośrednio wywożone⁽⁸¹⁾.
- (71) W związku z tym Komisja stwierdziła, że zawieszenie należności celnych przywozowych i zwolnienie z VAT w odniesieniu do towarów przywożonych do stref wolnocłowych stanowiło wkład finansowy rządu Indonezji w formie dochodów utraconych⁽⁸²⁾. Mianowicie zwolnienia z należności celnych przywozowych i VAT od przywożonych maszyn obowiązywały do chwili sprzedaży przywiezionego towaru na indonezyjskim rynku krajowym lub bezpośredniego wywozu⁽⁸³⁾.

3.2.3.2. Kontynuacja programu subsydiowania

- (72) We wniosku wnioskodawca przedstawił dowody na to, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym indonezyjscy producenci biodiesla nadal korzystali z (i) zawieszenia należności celnych przywozowych oraz (ii) zwolnienia z VAT od maszyn przywożonych do stref wolnocłowych⁽⁸⁴⁾.
- (73) Wnioskodawca wskazał, że podstawą prawną takiego programu subsydiowania było nadal rozporządzenie Ministra Finansów (PMK) nr 188/PMK.010/2015 w sprawie drugiej zmiany rozporządzenia Ministra Finansów (PMK) nr 176/PMK.011/2009 w sprawie zwolnienia z należności celnych przywożonych maszyn, towarów i materiałów do budowy i rozwoju przemysłu w ramach inwestycji⁽⁸⁵⁾.
- (74) Według wnioskodawcy (i) zawieszenie ceł przywozowych od przywożonych maszyn stanowiło dochód utracony lub niepobrany w rozumieniu art. 3 pkt 1 ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego oraz (ii) zwolnienie z VAT konkretnie stanowiło utracony dochód publiczny, ponieważ w normalnych okolicznościach indonezyjscy producenci eksportujący biodiesel najpierw zapłaciliby VAT państwu, a następnie zrekompensowaliby taki VAT przy sprzedaży przywożonych towarów na rynku krajowym⁽⁸⁶⁾.

3.2.3.3. Korzyść

- (75) Ani rząd Indonezji, ani żaden indonezyjski producent eksportujący nie przedstawili dowodów sugerujących, że branża biodiesla przestała odnosić korzyść z opisanego powyżej programu.
- (76) W świetle braku współpracy ze strony rządu Indonezji i indonezyjskich producentów eksportujących Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogłaby obliczyć kwotę subsydem przyznanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W poprzednim dochodzeniu ustalono, że maszyny wykorzystywane w strefach wolnocłowych są na ogół przywożone, a po zainstalowaniu, ze względu na zachęty, nigdy nie opuszczają stref wolnocłowych⁽⁸⁷⁾. W związku z tym należności celne przywozowe od takich maszyn nigdy nie stały się faktycznie wymagalne. Podobnie maszyny te były w rzeczywistości zawsze zwolnione z podatku VAT, ponieważ z utrzymania korzyści, jaką była dostępność środków pieniężnych, czerpali zyski indonezyjscy producenci eksportujący⁽⁸⁸⁾.

⁽⁷⁷⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 212.

⁽⁷⁸⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 213. W pierwotnym dochodzeniu rząd Indonezji dodał również, że program ten jest dostępny wyłącznie dla przedsiębiorstw, które przywożą towary do Indonezji w celu dalszego przetwarzania. Przedsiębiorstwa będące wyłącznie importerami nie mogą zatem ubiegać się o status strefy wolnocłowej.

⁽⁷⁹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 214.

⁽⁸⁰⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motywy 216 i 217.

⁽⁸¹⁾ Wniosek, pkt 146 i 147.

⁽⁸²⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 228.

⁽⁸³⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 229.

⁽⁸⁴⁾ Wniosek, pkt 142 i 143.

⁽⁸⁵⁾ Wniosek, pkt 144.

⁽⁸⁶⁾ Wniosek, pkt 149.

⁽⁸⁷⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 231.

⁽⁸⁸⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 233.

- (77) Komisja potwierdziła, że dzięki temu programowi indonezyjscy producenci eksportujący znajdowali się w lepszej sytuacji, niż gdyby taki program nie funkcjonował. Gdyby taki program nie istniał, indonezyjscy producenci eksportujący płaciliby zarówno należności celne przywozowe, jak i VAT przy przywozie maszyn do stref wolnocłowych⁽⁸⁹⁾.
- (78) W odniesieniu do ustaleń dotyczących kontynuowania subsydiowania w obecnym przeglądzie wygaśnięcia Komisja potwierdziła obliczenie kwoty subsydium w pierwotnym dochodzeniu. W przypadku zwolnienia z należności celnych przywozowych od przywożonych maszyn korzyść obejmowała łączną kwotę niezapłaconego cła przypisaną do okresu objętego dochodzeniem przeglądownym na podstawie cyklu życia podstawowych aktywów. Jeżeli chodzi o zwolnienie z VAT, korzyść była nieznaczną i w związku z tym nie wpływała znacząco na ostateczne wyniki⁽⁹⁰⁾. Prawdopodobne jest, że subsydiowanie utrzymywało się przynajmniej na takim samym poziomie jak w pierwotnym dochodzeniu.

3.2.3.4. Szczególny charakter

- (79) Subsydium jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym było dostępne tylko dla niektórych przedsiębiorstw w zależności zarówno od ich wyników wywozu, jak i ich położenia na szczególnych obszarach geograficznych objętych jurysdykcją organu udzielającego subsydium⁽⁹¹⁾.

3.2.3.5. Wnioski

- (80) Sytuacja prawna nie uległa istotnej zmianie, a w przedmiotowym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji sprzecznych z pierwotnymi ustaleniami. W związku z tym Komisja stwierdziła, że program dla stref wolnocłowych oraz zwolnienie przywożonych maszyn z należności celnych przywozowych i VAT jako subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych nadal przynosiły korzyści branży biodiesla w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3.2.4. Inne programy

- (81) W pierwotnym dochodzeniu skarżący wskazał szereg dodatkowych programów subsydiowania, a mianowicie ulgi w podatku dochodowym dla wyszczególnionych inwestycji, subsydia dla stref przemysłowych oraz ulgi podatkowe dla „pionierskich” gałęzi przemysłu⁽⁹²⁾. Komisja ustaliła jednak, że żaden indonezyjski producent eksportujący nie skorzystał z któregokolwiek z tych programów⁽⁹³⁾.
- (82) We wniosku wnioskodawca przypomniał te dodatkowe programy subsydiowania⁽⁹⁴⁾ i przyznał, że w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem rozporządzenie ustanawiające ulgi w podatku dochodowym dla wyszczególnionych inwestycji już nie obowiązuje, ponieważ zostało uchylone rozporządzeniem rządu Republiki Indonezji nr 78 z 2019 r.⁽⁹⁵⁾ W tym względzie wnioskodawca zauważył, że w nowym akcie prawnym nie uwzględniono już branży biodiesla wśród podmiotów kwalifikujących się do wymienionych w nim zachęt w formie subsydiów⁽⁹⁶⁾. W związku z tym wnioskodawca przedstawił konkretne argumenty dotyczące wyłącznie pozostałych dwóch programów subsydiowania⁽⁹⁷⁾, tj. subsydium dla stref przemysłowych i ulg podatkowych dla „pionierskich” gałęzi przemysłu.
- (83) Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych dowodów na to, że indonezyjski producent eksportujący biodiesel kwalifikuje się jako „przedsiębiorstwo przemysłowe” lub że znajduje się na obszarze geograficznym spełniającym wymogi „stref przemysłowych”, co stanowi warunek kwalifikowalności do korzystania z subsydium dla stref przemysłowych, ani na to, że indonezyjscy producenci eksportujący posiadają nowy plan inwestycyjny o wartości co najmniej 500 mld rupii, co stanowi warunek kwalifikowalności do otrzymania ulg podatkowych dla „pionierskich” gałęzi przemysłu. Wobec braku współpracy ze strony rządu Indonezji i indonezyjskich producentów eksportujących Komisja nie mogła ustalić korzyści, ponieważ nie ma informacji pozwalających ocenić, czy indonezyjscy producenci eksportujący biodiesel skorzystali z tego programu subsydiowania.

⁽⁸⁹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 234.

⁽⁹⁰⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 237.

⁽⁹¹⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 235.

⁽⁹²⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 239.

⁽⁹³⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 240. W szczególności w odniesieniu do subsydium dla stref przemysłowych – zob. motyw 251, a w odniesieniu do ulg podatkowych dla „pionierskich” gałęzi przemysłu – zob. motyw 255.

⁽⁹⁴⁾ Wniosek, pkt 155.

⁽⁹⁵⁾ Rozporządzenie rządu Republiki Indonezji nr 78 z 2019 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym od inwestycji w niektórych dziedzinach działalności gospodarczej lub na niektórych obszarach.

⁽⁹⁶⁾ Wniosek, pkt 157.

⁽⁹⁷⁾ Wniosek, pkt 158.

- (84) W związku z tym nie ma dowodów na to, że programy te obowiązywały jako subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.3. Wniosek dotyczący kontynuacji subsydiowania

- (85) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym indonezyjscy producenci biodiesla nadal korzystali z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (86) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Indonezji stwierdził, że ani OPPF, ani dostarczanie CPO za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nie stanowią subsydiów w ramach porozumienia SCM WTO. Twierdzenie to oparto na argumentacji przedstawionej w toku pierwotnego dochodzenia, jak również na ustaleniach zespołu orzekającego w sprawie DS618 ⁽⁹⁸⁾: Unia Europejska – cła wyrównawcze na przywóz biodiesla z Indonezji.
- (87) Ze względu na wyraźny brak współpracy zarówno ze strony rządu Indonezji, jak i indonezyjskich producentów wnioski Komisji dotyczące kontynuacji subsydiowania w niniejszym przeglądzie wygaśnięcia oparto na dostępnych faktach, jak wyjaśniono w motywach 32–36. W tym celu Komisja wykorzystwała wniosek o dokonanie przeglądu i ustalenia z poprzedniego dochodzenia. Uwagi przedstawione w pierwotnym dochodzeniu i ich treść zostały już uwzględnione w tym dochodzeniu, w wyniku którego ustalono, że oba programy były subsydiami stanowiącymi podstawę środków wyrównawczych ⁽⁹⁹⁾. Unia Europejska odwołała się od ustaleń zespołu orzekającego w sprawie DS618 ⁽¹⁰⁰⁾. W związku z tym, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem WTO, ustalenia zespołu orzekającego w sprawie DS618 nie są ostateczne i nie mają statusu prawnego w systemie WTO ⁽¹⁰¹⁾, ponieważ nie zostały zatwierdzone przez Organ Rozstrzygania Sporów w drodze decyzji członków WTO i nie mogą zatem podważyć ustaleń przedmiotowego przeglądu wygaśnięcia. Ponadto uwagi rządu Indonezji przedstawiono dopiero po ostatecznym ujawnieniu i w żadnym wypadku nie dostarczyły informacji faktycznych ani nowych dowodów sprzecznych z wnioskami z przeglądu wygaśnięcia. W związku z tym uwagi rządu Indonezji zostały odrzucone.

3.4. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

- (88) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miało miejsce subsydiowanie, Komisja zbadała prawdopodobne zmiany wielkości subsydiowanego przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, w przypadku uchylenia środków. Analizie poddano następujące elementy: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indonezji oraz atrakcyjność rynku unijnego. Biorąc pod uwagę brak współpracy, elementy te ustalono na podstawie dostępnego stanu faktycznego w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego, tj. wniosku i ustaleń z poprzedniego dochodzenia.

3.4.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indonezji

- (89) Zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami przekazanymi przez EBB i producentów unijnych objętych próbą moce produkcyjne w Indonezji w 2024 r. szacuje się na ponad 16 mln ton, podczas gdy produkcję i konsumpcję szacuje się na około 11 mln ton ⁽¹⁰²⁾. Na tej podstawie wolne moce produkcyjne w Indonezji szacuje się na prawie 5 mln ton, co stanowi około 30 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (90) W związku z tym, a także w świetle ustaleń zawartych w motywach 91–93 dotyczących atrakcyjności unijnego rynku, Komisja uznała, że w przypadku uchylenia środków indonezyjscy producenci biodiesla byłiby w stanie zwiększyć swój wywóz na rynek unijny.

⁽⁹⁸⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, UE – cła wyrównawcze na biodiesel (Indonezja), WT/DS618/R, przekazane członkom WTO dnia 22 sierpnia 2025 r., od którego wniesiono odwołanie dnia 29 września 2025 r.

⁽⁹⁹⁾ Zob. np. sekcje 3.2 i 3.3 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych.

⁽¹⁰⁰⁾ Unia Europejska – cła wyrównawcze na przywóz biodiesla z Indonezji. Powiadomienie o wniesieniu odwołania przez Unię Europejską zgodnie z art. 16 ust. 4 i art. 17 ust. 1 Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów oraz zgodnie z art. 20 ust. 1 procedur roboczych dotyczących odwołania (<https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/WT/DS/618-5.pdf&Open=True>).

⁽¹⁰¹⁾ Zob. na przykład sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Japonia – Podatki od napojów alkoholowych, WT/DS8/AB/R, WT/DS10/AB/R, WT/DS11/AB/R, przyjęte w dniu 1 listopada 1996 r., DSR 1996:1, s. 97, s. 14–15.

⁽¹⁰²⁾ Sprawozdanie GAIN z 2024 r., s. 20, dostępne pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels%20Annual_Jakarta_Indonesia_ID2024-0018. Dane w milionach litrów przeliczono na tony przy następującej równoważności: 1 000 l = 1 m³ = 0,885 t.

3.4.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (91) Rynek unijny pozostaje bardzo atrakcyjny dla indonezyjskich producentów biodiesla. Unia jest rzeczywiście największym na świecie rynkiem biodiesla i przewiduje się, że w 2028 r. będzie czołowym użytkownikiem biodiesla na świecie, odpowiadającym za 33 % całkowitego zużycia biodiesla na świecie, wyprzedzając Stany Zjednoczone Ameryki („USA”), które będą odpowiadać za 22 % całkowitego zużycia biodiesla na świecie⁽¹⁰³⁾. Ponadto Stany Zjednoczone wprowadziły środki antydumpingowe i wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji od 2018 r., przy czym obowiązywanie tych środków przedłużono w lipcu 2023 r. (marginesy dumpingu wynosiły od 92,52 % do 276,65 %, a stopy subsydiowania od 34,45 % do 64,73 %) ⁽¹⁰⁴⁾.
- (92) Rynek unijny jest również atrakcyjny pod względem cen dla indonezyjskich producentów eksportujących. Jak określono w motywach 108 i 146, bez ceł wyrównawczych przywóz z Indonezji do Unii po cenach na poziomie cenowym z okresu objętego dochodzeniem przeglądowym spowodowałby podcięcie cen przemysłu Unii o 5,8 %. Komisja porównała również indonezyjskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii z indonezyjskimi cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie na rynki innych państw trzecich. Wobec braku współpracy Komisja wykorzystała dane statystyczne GTA⁽¹⁰⁵⁾ dotyczące indonezyjskiego wywozu w ramach podpozycji systemu zharmonizowanego („HS”) 1516 20, 1518 00, 2710 19, 2710 20, 3826 00 i 3824 99 na poziomie FOB. Porównanie wykazało, że średnia cena eksportowa do Unii wynosiła 989 EUR za tonę, podczas gdy średnia cena eksportowa do wszystkich pozostałych państw trzecich wynosiła łącznie 642 EUR za tonę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wskazuje to, że rynek unijny jest atrakcyjny, ponieważ oferuje indonezyjskim producentom lepsze ceny niż inne rynki, a ceny te nadal byłyby niższe niż ceny przemysłu Unii.
- (93) W związku z tym Komisja uznała, że w przypadku uchylecia obecnych środków indonezyjscy producenci biodiesla prawdopodobnie skierowaliby przynajmniej część swoich wolnych mocy produkcyjnych do Unii, a także przekierowaliby wywóz do Unii.

3.5. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (94) Komisja stwierdziła, że istnieją wystarczające dowody na to, że subsydiowanie przemysłu biodiesla w Indonezji było kontynuowane w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Sytuacja ta prawdopodobnie utrzyma się w przyszłości, biorąc pod uwagę rozszerzenie zakresu obowiązku mieszania opisane w motywie 43. W szczególności w odniesieniu do OPPF i dostarczania CPO za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, z uwagi na sposób, w jaki programy te działają od czasu ich ustanowienia, wynikające z tego korzyści odniesione przez indonezyjskich producentów eksportujących biodiesel będą prawdopodobnie nadal odczuwalne w przeszłości⁽¹⁰⁶⁾.
- (95) Komisja stwierdziła również, że uchYLENIE środków wyrównawczych prawdopodobnie doprowadziłoby do wzrostu wywozu subsydiowanego indonezyjskiego biodiesla na rynek unijny.
- (96) Komisja doszła w związku z tym do wniosku, że zachodzi duże prawdopodobieństwo, iż wygaśnięcie środków wyrównawczych doprowadziłoby do kontynuacji subsydiowania.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (97) Produkt podobny był wytwarzany przez 40 producentów w Unii, którzy byli członkami EBB, oraz przez około 20 innych producentów unijnych, którzy nie są członkami EBB. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁰³⁾ Wniosek, pkt 233.

⁽¹⁰⁴⁾ Amerykańska Komisja Handlu Międzynarodowego, biodiesel z Argentyny i Indonezji, dochodzenie nr 701-TA-571-572 i 731-TA-1347-1348 (przegląd), publikacja 5428, czerwiec 2023 r., dostępna pod adresem: https://www.usitc.gov/publications/701_731/pub5428_0.pdf; oraz Departament Handlu, Administracja Handlu Międzynarodowego A-357-820, C-357-821, A-560-830, C-560-831, Biodiesel z Argentyny i Indonezji: przedłużenie obowiązywania zarządzeń nakładających cło antydumpingowe oraz zarządzeń nakładających cło wyrównawcze, zarządzenie nr 2023/12827, s. I-3, dostępne pod adresem: <https://www.federalregister.gov/documents/2023/06/15/2023-12827/biodiesel-from-argentina-and-indonesia-continuation-of-antidumping-duty-orders-and-countervailing>.

⁽¹⁰⁵⁾ Global Trade Atlas (GTA) jest bazą danych zapewnianą przez S&P (dawniej IHS Markit) i zawierającą globalne dane dotyczące wywozu i przywozu, dostępną pod adresem: <https://connect.ihsmarkit.com/gta/home/>.

⁽¹⁰⁶⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych, motyw 198.

- (98) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła około 14 179 182 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielonych przez EBB. Dane EBB dotyczące unijnej produkcji biodiesla oszacowano na podstawie danych pochodzących od zewnętrznego dostawcy badań rynkowych⁽¹⁰⁷⁾ za 2023 r., do których zastosowano procentowy wskaźnik dynamiki produkcji członków EBB między 2023 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (99) Jak wskazano w motywie 15, producenci unijni wybrani do próby odpowiadali za 12 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (100) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym zgłoszonej przez EBB w odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu oraz danych Eurostatu dotyczących przywozu (Comext).
- (101) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2021	2022	2023	ODP
Całkowita konsumpcja w Unii	17 411 472	18 082 244	18 071 684	16 174 232
Indeks (2021 = 100)	100	104	104	93

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

- (102) W okresie badanym konsumpcja biodiesla w Unii zmalała ogółem o 7 %. Wzrosła ona o 4 % w latach 2021–2022, pozostała stabilna w 2023 r. i spadła o 11 % od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (103) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu. Udział w rynku ustalono na podstawie wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, i konsumpcji w Unii.
- (104) W okresie badanym przywóz z Indonezji do Unii kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2021	2022	2023	ODP
Wielkość przywozu z Indonezji (w tonach)	101 576	132 030	48 223	61 806
Indeks (2021 = 100)	100	130	47	61
Udział w rynku (%)	0,6	0,7	0,3	0,4
Indeks (2021 = 100)	100	123	48	68

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

⁽¹⁰⁷⁾ Stratas.

- (105) Wielkość przywozu biodiesla z Indonezji była nieznaczna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W okresie badanym odnotowano wahania, ale ogólnie odnotowano spadek (-39 % ogółem). Udział w rynku był również nieznaczny i spadł z 0,6 % w 2021 r. do 0,4 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.3.2. Ceny przywozu z Indonezji oraz podcięcie cenowe

- (106) W okresie badanym cena przywozu z Indonezji do Unii kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/t)

	2021	2022	2023	ODP
Indonezja	1 159	1 590	1 142	1 113
<i>Indeks (2021 = 100)</i>	100	137	99	96

Źródło: Dane Eurostatu.

- (107) Ceny przywozu z Indonezji wzrosły o 37 % w 2022 r., ale następnie spadły do poprzedniego poziomu i nieznacznie spadły (o 4 %) od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia cena przywozu z Indonezji wynosiła 1 113 EUR/t.
- (108) Ze względu na brak współpracy ze strony indonezyjskich producentów eksportujących Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na podstawie dostępnego stanu faktycznego w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja porównała średnią cenę importową zarejestrowaną przez Eurostat, ustaloną na podstawie kosztu, ubezpieczenia, frachtu („CIF”), po odpowiednich dostosowaniach uwzględniających standardowe cła i koszty ponoszone po przywozie, ze średnią ważoną ceną sprzedaży przemysłu Unii klientom niepowiązanym na rynku unijnym na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Na tej podstawie nie stwierdzono podcięcia cen. Jak jednak wskazano również w motywie 146, po odliczeniu ceł wyrównawczych ceny indonezyjskie podcinały ceny sprzedaży przemysłu Unii o 5,8 %.

4.4. Przywóz z państw trzecich innych niż Indonezja

- (109) Przywóz biodiesla z państw trzecich innych niż Indonezja pochodził głównie z Chin, Zjednoczonego Królestwa i Singapuru.
- (110) Wielkość przywozu do Unii oraz udział w rynku i trendy cenowe dotyczące przywozu biodiesla z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2021	2022	2023	ODP
Chiny	Wielkość (w tonach)	494 930	1 020 300	1 673 107	1 439 186
	<i>Indeks (2021 = 100)</i>	100	206	338	291
	Udział w rynku (%)	2,7	5,3	9,3	8,9
	Średnia cena (w EUR/t)	1 258	1 645	1 532	1 378
	<i>Indeks (2021 = 100)</i>	100	131	122	109

Państwo		2021	2022	2023	ODP
Zjednoczone Królestwo	Wielkość (w tonach)	1 146 291	1 164 474	1 128 911	915 077
	Indeks (2021 = 100)	100	102	98	80
	Udział w rynku (%)	6,3	6,1	6,2	5,7
	Średnia cena (w EUR/t)	743	1 230	943	951
	Indeks (2021 = 100)	100	165	127	128
Singapur	Wielkość (w tonach)	279 098	689 578	648 986	546 345
	Indeks (2021 = 100)	100	247	233	196
	Udział w rynku (%)	1,5	3,6	3,6	3,4
	Średnia cena (w EUR/t)	1 922	1 388	1 460	1 121
	Indeks (2021 = 100)	100	72	76	58
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	2 581 625	3 056 527	2 165 157	1 432 656
	Indeks (2021 = 100)	100	118	84	55
	Udział w rynku (%)	14,3	16	12	8,9
	Średnia cena (w EUR/t)	985	1 368	1 107	1 053
	Indeks (2021 = 100)	100	139	112	107
Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Indonezji	Wielkość (w tonach)	4 501 944	5 930 878	5 616 160	4 333 265
	Indeks (2021 = 100)	100	132	125	96
	Udział w rynku (%)	24,9	31,1	31,1	26,8
	Średnia cena (w EUR/t)	1 012	1 391	1 242	1 148
	Indeks (2021 = 100)	100	137	123	113

Źródło: Dane Eurostatu.

- (111) W okresie badanym wielkość przywozu z innych państw trzecich nieznacznie spadła, ale ze względu na wyższy spadek całkowitej konsumpcji zwiększyła swój udział w rynku. Przywóz z Chin wzrósł jednak znacznie, a odnośny udział w rynku potroił się. Jeżeli chodzi o ceny, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia cena przywozu z innych państw trzecich była nieco wyższa niż cena przywozu z Indonezji.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (112) Ocena sytuacji gospodarczej przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (113) Jak wspomniano w motywie 15, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrzykową.
- (114) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w przedłożonej przez wnioskodawcę odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (115) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie, wydajność, wzrost, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (116) Analiza wskaźników mikroekonomicznych (średnich cen jednostkowych, kosztu jednostkowego, kosztów pracy, rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotów z inwestycji oraz zdolności do pozyskania kapitału) została przeprowadzona na poziomie producentów unijnych objętych próbą. Ocenę tę oparto na uzyskanych od producentów informacjach, które zostały należycie sprawdzone w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (117) W okresie badanym produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii kształtowały się następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2021	2022	2023	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	15 301 256	15 286 729	14 925 455	14 179 182
Indeks (2021 = 100)	100	100	98	93
Moce produkcyjne (w tonach)	21 525 776	21 925 776	21 935 776	21 277 703
Indeks (2021 = 100)	100	102	102	99
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	71	70	68	67
Indeks (2021 = 100)	100	98	96	94

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczące wskaźników makroekonomicznych.

- (118) Moce produkcyjne nieznacznie wzrosły w 2022 r., a następnie ponownie spadły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, kiedy to osiągnęły podobny poziom jak w 2021 r. Wielkość produkcji i wykorzystanie mocy produkcyjnych stale spadały od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym i ogólnie zmniejszyły się odpowiednio o 7 % i 6 %.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży oraz udział w rynku w Unii

- (119) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży (w tonach) i udział w rynku

	2021	2022	2023	ODP
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym	12 964 160	12 151 019	12 407 301	11 779 162
Indeks (2021 = 100)	100	94	96	91
Udział w rynku (%)	74,5	67,2	68,7	72,8
Indeks (2021 = 100)	100	90	92	98

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczące wskaźników makroekonomicznych.

- (120) Sprzedaż przemysłu Unii na rynku unijnym spadła w okresie badanym i ogółem o 9 %. Znajduje to odzwierciedlenie w spadku udziału w rynku z 74,5 % w 2020 r. do 72,8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się w latach 2021–2022 o 10 %, po czym w 2023 r. nastąpiło odbicie oraz dalszy wzrost w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym był jednak nadal poniżej poziomów z 2021 r.

4.5.2.3. Wzrost

- (121) W kontekście malejącej konsumpcji i produkcji przemysł Unii odnotował spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku. Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym przemysł Unii nie wykazywał wzrostu.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (122) Poziom zatrudnienia i wydajność przemysłu Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2021	2022	2023	ODP
Liczba pracowników	5 801	6 066	5 498	5 581
Indeks (2021 = 100)	100	105	95	96
Wydajność (w tonach/EPC)	2 638	2 520	2 715	2 541
Indeks (2021 = 100)	100	96	103	96

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczące wskaźników makroekonomicznych.

- (123) Liczba pracowników zajmujących się produkcją produktu objętego przeglądem w Unii wahała się, ale ogólnie zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem przeglądem. Wydajność siły roboczej przemysłu Unii również spadła w okresie objętym dochodzeniem przeglądem.

4.5.2.5. Wielkość subsydiowania i zwalczanie skutków dawnego subsydiowania

- (124) Subsydiowanie występowało nadal w okresie objętym dochodzeniem przeglądem, tak jak wyjaśniono w sekcji 3 powyżej. Ponieważ jednak wielkość przywozu subsydiowanego z Indonezji była nieznaczna w okresie objętym dochodzeniem przeglądem, Komisja stwierdziła, że wpływ skali subsydiowania przywozu z Indonezji na przemysł Unii był ograniczony.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (125) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii (EUR/t)

	2021	2022	2023	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym	1 068	1 518	1 387	1 267
Indeks (2021 = 100)	100	142	130	119
Jednostkowy koszt produkcji	1 057	1 492	1 479	1 357
Indeks (2021 = 100)	100	141	140	128

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (126) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez przemysł drastycznie wzrosły o 42 % w 2022 r. i od tego czasu spadają, zgodnie z tendencją w zakresie kosztów. Pomimo spadku w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądem ceny pozostają znacznie wyższe w porównaniu z 2021 r.
- (127) Jednostkowy koszt produkcji znacznie wzrósł w 2022 r. i 2023 r., a następnie spadł w okresie objętym dochodzeniem przeglądem, ale pozostał znacznie powyżej poziomu odnotowanego w 2021 r. i powyżej ceny sprzedaży. Od 2023 r. przemysł Unii nie był w stanie odzwierciedlić kosztów produkcji w swoich cenach sprzedaży.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (128) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2021	2022	2023	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	83 914	85 898	89 669	92 865
Indeks (2021 = 100)	100	102	107	111

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (129) W okresie badanym średnie koszty pracy wzrosły o 11 %. Choć w tym samym okresie liczba pracowników nieznacznie spadła, ale pozostała ogólnie stabilna (jak pokazano w tabeli 7), średni koszt pracy na pracownika wzrósł.

4.5.3.3. Zapasy

- (130) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2021	2022	2023	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	140 162	184 957	208 621	201 245
Indeks (2021 = 100)	100	132	149	144
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	7	9,7	11,6	11,6
Indeks (2021 = 100)	100	139	166	166

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (131) Jak już ustalono podczas pierwotnego dochodzenia, stan zapasów jest mniej istotnym wskaźnikiem dla tego rodzaju przemysłu ⁽¹⁰⁸⁾. Komisja potwierdziła, że przemysł Unii starał się utrzymać zapasy na niskim poziomie, ale nie zawsze było to możliwe w związku z sytuacją rynkową, która charakteryzowała się silną obecnością przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin/spadkiem popytu. Komisja zauważyła również, że biorąc pod uwagę fakt, iż produkt objęty przeglądem jest sprzedawany luzem, pojedyncza dostawa może obejmować znaczną ilość wynoszącą ponad 10 000 ton, co może mieć znaczący wpływ na stan zapasów, w zależności od dokładnej daty transakcji.

⁽¹⁰⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1 344, motyw 333.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (132) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2021	2022	2023	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	1	1,8	- 5	- 3,7
Indeks (2021 = 100)	100	174	- 493	- 361
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	- 26 971 004	- 70 149 695	89 921 713	163 151 777
Indeks (2021 = 100)	- 100	- 260	333	605
Inwestycje netto (w EUR)	43 686 329	62 751 636	136 958 178	135 237 420
Indeks (2021 = 100)	100	144	314	310
Zwrot z inwestycji (%)	5,8	10,5	- 16	- 4,6
Indeks (2021 = 100)	100	183	- 278	- 80

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (133) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Po odnotowaniu bardzo niskiej rentowności w latach 2021 i 2022 producenci unijni objęci próbą ponieśli straty w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (134) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Po drastycznym spadku w 2021 r. nastąpiło zdecydowane odbicie w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Odbicie to wynikało z tego, że jeden z producentów objętych próbą sprzedał duże ilości biodiesla z zapasów.
- (135) Inwestycje były na niskim poziomie w 2021 r. i 2022 r. i gwałtowny wzrost w ujęciu względnym w 2023 r. należy postrzegać w tym kontekście. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym inwestycje ponownie nieznacznie spadły. Ogólnie rzecz biorąc, inwestycje miały na celu dywersyfikację asortymentu produktów w celu przejścia na bardziej rentowne produkty i utrzymania konkurencyjności.
- (136) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji zmniejszył się w okresie badanym i był ujemny w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co jest zbieżne z ujemną rentownością.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (137) Większość wskaźników szkody wskazywała na negatywną tendencję w okresie badanym. Znajduje to odzwierciedlenie w szczególności w tendencji spadkowej rentowności przemysłu Unii i w fakcie ponoszenia przez niego strat od 2023 r. Inne istotne wskaźniki, takie jak wielkość produkcji i sprzedaży, wykorzystanie mocy produkcyjnych, zatrudnienie i wydajność, a także przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji, również odnotowały tendencję spadkową.
- (138) Choć udział w rynku wykazywał tendencję wzrostową od 2023 r., w 2022 r. nastąpił gwałtowny spadek i pomimo tej pozytywnej zmiany przemysł Unii nie był w stanie osiągnąć tego samego poziomu co w 2021 r. Ceny sprzedaży również wykazywały pozytywne zmiany, ale biorąc pod uwagę równoległy wzrost kosztów produkcji, były one niższe od kosztów produkcji w ostatnich dwóch latach okresu badanego, co doprowadziło do sytuacji, w której ponoszono straty. Ponadto inwestycje, które wykazywały pozytywną tendencję, utrzymywały się na niskim poziomie w całym okresie badanym.
- (139) W oparciu o powyższe fakty Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (140) Po wprowadzeniu środków wyrównawczych w 2019 r. przywóz indonezyjskiego biodiesla zmniejszył się i utrzymywał się poniżej progu *de minimis* określonego w art. 10 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, przy udziale w rynku wynoszącym 0,4 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W związku z tym istotnej szkody poniesionej w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie można przypisać przywózowi towarów po cenach subsydiowanych z Indonezji.
- (141) Dnia 14 sierpnia 2024 r. Komisja wprowadziła jednak środki tymczasowe wobec Chin⁽¹⁰⁹⁾, tj. pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądownym w ramach obecnego dochodzenia. Środki te zostały potwierdzone w dniu 10 lutego 2025 r., kiedy to Komisja wprowadziła ostateczne środki antydumpingowe⁽¹¹⁰⁾. Jak ustalono w toku przedmiotowego dochodzenia, istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii została spowodowana przywozem z Chin⁽¹¹¹⁾.

6. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY SPOWODOWANEJ PRZEZ PRZYWÓZ Z INDONEZJI

- (142) W motywie 139 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W sekcji powyżej Komisja stwierdziła ponadto, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie mogła zostać spowodowana przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indonezji z powodu jego ograniczonej wielkości. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody pierwotnie wyrządzonej przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indonezji w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków.
- (143) W tym względzie Komisja zbadała moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indonezji, atrakcyjność rynku Unii, prawdopodobne poziomy cen przywozu z Indonezji w przypadku braku środków wyrównawczych oraz ich wpływ na przemysł Unii.

6.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indonezji

- (144) Jak stwierdzono w motywie 89, producenci w Indonezji dysponują znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi, które – zgodnie z poniższymi ustaleniami dotyczącymi atrakcyjności rynku unijnego – byłyby dostępne, przynajmniej częściowo, na wywóz do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

⁽¹⁰⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2163 z dnia 14 sierpnia 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2163, 16.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2163/oj).

⁽¹¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/261 z dnia 10 lutego 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

⁽¹¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/2163, motywy 378–380.

6.2. **Atrakcyjność rynku unijnego**

- (145) Jak opisano w motywach 91–93, rynek unijny jest atrakcyjny dla indonezyjskich producentów ze względu na jego wielkość i ceny, a także z uwagi na fakt, że Stany Zjednoczone wprowadziły środki ochrony handlu, co sprawia, że indonezyjscy producenci biodiesla prawdopodobnie skierują co najmniej część swoich wolnych mocy produkcyjnych do Unii, a także przekierują wywóz do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

6.3. **Prawdopodobne ceny importowe stosowane w przywozie z Indonezji i wpływ na przemysł Unii**

- (146) Jak wyjaśniono w motywie 108 powyżej, indonezyjskie ceny importowe nie podcinały cen sprzedaży przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Komisja rozważyła ponadto prawdopodobny poziom cen importowych stosowanych w przywozie z Indonezji w przypadku wygaśnięcia środków i stwierdziła, że rozsądnym wskaźnikiem zastępczym do określenia takiego poziomu cen jest cena importowa stosowana w przywozie z Indonezji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym po odliczeniu ceł wyrównawczych. Na tej podstawie Komisja ustaliła margines podcięcia cenowego na poziomie 5,8 %. Takie poziomy cen byłby również wyraźnie poniżej poziomu kosztu jednostkowego przemysłu Unii. Uzasadnione jest uznanie, że zwiększona wielkość przywozu indonezyjskiego biodiesla osiągnęłaby poziom cen, który przy założeniu, że pozostałe czynniki pozostają niezmiennione, byłby podobny do poziomów zaobserwowanych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Biorąc również pod uwagę fakt, że ceny eksportowe stosowane przez indonezyjskich producentów w wywozie do państw trzecich są niższe niż ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii, jak wyjaśniono w motywie 92, można stwierdzić, że w przypadku uchylecia środków producenci eksportujący mają możliwość dalszego obniżania swoich cen przy wywozie do Unii.
- (147) Tak niski poziom cen w połączeniu z prawdopodobnym znacznym wzrostem przywozu z Indonezji w przypadku wygaśnięcia środków spowoduje dalszą presję cenową na rynek unijny. Biorąc pod uwagę ujemną rentowność przemysłu Unii, dalsza presja na jego ceny prawdopodobnie doprowadziłaby do dalszego spadku jego rentowności, a ostatecznie do spadku zatrudnienia i inwestycji. Jest mało prawdopodobne, aby przemysł Unii był w stanie utrzymać, a tym bardziej podnieść swoje poziomy cen, aby osiągnąć zysk docelowy w najbliższej przyszłości, jeżeli przywóz z Indonezji zostanie dopuszczony na rynek unijny po tak niskich cenach.
- (148) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków, przywóz z Indonezji nie tylko znacznie by wzrósł, ale odbywałby się po cenach wyrządzających szkodę, powodując tym samym dalsze pogłębienie szkody poniesionej przez przemysł Unii.

6.4. **Wnioski**

- (149) W związku z powyższym stwierdza się, że brak środków najprawdopodobniej doprowadziłby do znacznego wzrostu subsydiowanego przywozu z Indonezji na poziomie wyrządzającym szkodę, a szkoda spowodowana przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indonezji prawdopodobnie wystąpiłaby ponownie.
- (150) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indonezji stwierdził, że nie istnieje uzasadnione ryzyko istotnej szkody dla przemysłu Unii w odniesieniu do biodiesla oraz że wnioski sformułowane w ramach ostatecznego ujawnienia naruszają art. 15 ust. 5 porozumienia SCM WTO. Twierdzenie rządu Indonezji opierało się na następujących argumentach:
- (151) Od czasu wprowadzenia środków wielkość przywozu biodiesla z Indonezji i jego udział w rynku unijnym znacznie się zmniejszyły, zatem nie mogą występować straty z tytułu takiego przywozu.
- (152) Komisja nie zbadała znanych czynników innych niż przywóz towarów po cenach subsydiowanych, które to czynniki szkodzą przemysłowi Unii (takich jak rosnące koszty, zmiany popytu, przywóz z państw trzecich i regulacje sektorowe), ani nie dokonała rozróżnienia między szkodą spowodowaną przez takie czynniki a skutkami przywozu towarów po cenach subsydiowanych.
- (153) Ustalenia dotyczące ponownego wystąpienia szkody opierają się w całości na dawnych argumentach odrzuconych przez Organ Rozstrzygania Sporów w sprawie WTO DS618.

- (154) Jak określono w motywie 140, wbrew temu, co sugerował rząd Indonezji, Komisja nie stwierdziła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii została spowodowana przywozem z Indonezji. Komisja stwierdziła jedynie, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przywozem z Indonezji w przypadku wygaśnięcia środków. W związku z tym spadek przywozu z Indonezji, który według rządu Indonezji nastąpił w wyniku wprowadzenia środków, nie jest sprzeczny z ustaleniami Komisji. Wręcz przeciwnie, potwierdza wniosek, że w przypadku wygaśnięcia środków wielkość przywozu prawdopodobnie znacznie wzrośnie.
- (155) Podobnie, ponieważ istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii nie została spowodowana przywozem z Indonezji, bardziej szczegółowe badanie czynników innych niż przywóz z Indonezji oraz przypisanie związku przyczynowego któremukolwiek z tych czynników nie ma znaczenia.
- (156) Ponadto, wbrew temu, co stwierdzono w oświadczeniu rządu Indonezji, ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, jak określono w motywach 142–148, opierają się na (i) ocenie prawdopodobnego kształtowania się wielkości przywozu, (ii) prawdopodobnej polityce cenowej indonezyjskich producentów eksportujących w przypadku wygaśnięcia środków oraz (iii) prawdopodobnym wpływie na sytuację przemysłu Unii, na podstawie informacji dostępnych w aktach obecnego dochodzenia. Rząd Indonezji nie przedstawił żadnych uwag do tej oceny ani dowodów, które mogłyby podważyć wnioski Komisji.
- (157) W każdym razie Komisja przypominała, że ustalenia zespołu orzekającego w sprawie DS618 nie są ostateczne, ponieważ Unia Europejska odwołała się od sprawozdania zespołu orzekającego, a zatem nie może ono stanowić podstawy do podważania ustaleń przedmiotowego dochodzenia.
- (158) W związku z powyższym argumenty rządu Indonezji zostały odrzucone.

7. INTERES UNII

- (159) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków wyrównawczych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (160) Przemysł Unii obejmuje około 60 producentów w całej Unii i zapewnia bezpośrednie zatrudnienie blisko 5 500 osobom.
- (161) Komisja ustaliła, że w przypadku wygaśnięcia środków sytuacja przemysłu Unii uległaby dalszemu pogorszeniu ze względu na gwałtowny wzrost przywozu biodiesla po niskich cenach z Indonezji.
- (162) Z drugiej strony utrzymanie obowiązujących środków umożliwiłoby przemysłowi Unii kontynuowanie procesu odbudowy i ostatecznie osiągnięcie stabilnych poziomów rentowności do poziomu zysku docelowego, co umożliwiłoby dalsze inwestycje w tym sektorze.
- (163) Komisja stwierdziła zatem, że odnowienie środków leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes użytkowników i importerów niepowiązanych

- (164) Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi użytkownikami i importerami niepowiązanymi. Żaden użytkownik ani importer niepowiązany nie zgłosił się ani nie współpracował w przedmiotowym dochodzeniu. Dwa przedsiębiorstwa handlowe prowadzące działalność w Unii zarejestrowały się jako zainteresowane strony w postępowaniu, ale nie przedstawiły żadnego stanowiska. Biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony użytkowników i importerów niepowiązanych oraz brak jakichkolwiek przesłanek wskazujących na odmienne okoliczności, utrzymanie środków nie jest uznawane za sprzeczne z interesem użytkowników i importerów.

7.3. Wnioski

- (165) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu biodiesla pochodzącego z Indonezji nie leży w interesie Unii.

8. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (166) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indonezji oraz interesu Unii należy utrzymać środki wyrównawcze wprowadzone wobec przywozu biodiesla z Indonezji.
- (167) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł wyrównawczych. Stosowanie indywidualnych ceł wyrównawczych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu wyrównawczemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Indonezji”.
- (168) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (169) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (170) Poszczególne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Indonezji i wyprodukowanego przez wymienione osoby prawne. Przywóz biodiesla wyprodukowanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Indonezji”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła wyrównawczego.
- (171) Przedsiębiorstwo może wnioskować o zastosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego, jeżeli zmienia później swoją nazwę podmiotu prawnego. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (172) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁽¹¹²⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (173) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽¹¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym w formie czystej lub zawartych w mieszance, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 21, 1518 00 95 33), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 33), ex 2710 19 11 (kod TARIC 2710 19 11 10), ex 2710 19 15 (kod TARIC 2710 19 15 10), ex 2710 19 21 (kod TARIC 2710 19 21 10), ex 2710 19 25 (kod TARIC 2710 19 25 10), ex 2710 19 29 (kod TARIC 2710 19 29 10), ex 2710 19 42 (kody TARIC 2710 19 42 21 i 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (kody TARIC 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 i 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 i 3824 99 92 17), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 33) i pochodzących z Indonezji.
- Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze (%)	Dodatkowy kod TARIC
PT Ciliandra Perkasa	8,0	B786
PT Intibenua Perkasatama i PT Musim Mas (Grupa Musim Mas)	16,3	B787
PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupa Permata)	18,0	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia i PT Wilmar Bioenergu Indonesia (Grupa Wilmar)	15,7	B789
Cały pozostały przywóz pochodzący z Indonezji	18,0	C999

- Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w tonach] biodiesla sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Indonezji. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
- O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN